

rede og af godt udenlandsk Træ, og de vil formentlig straks eller senere kunne finde Anvendelse hos de bestaaende Telefonselskaber og Elektricitetsværker.

En Nedtagelse og Opsamling af Master og Ledningstraade m. v. vil bedst kunne ske i Samraad med Telefonselskaber og Elektricitetsværker, og Vurderingen af Materialer og disses Fordeling bør ske i Samraad med Telefontilsynet og Elektricitetsraadet. Man har derfor fundet det rigtigst at henlægge denne Retableringsopgave til Trafikministeriet.

Beskæftigelsen ved Nedtagelse af disse tyske Ledningsnet kan antagelig fastsættes til ca. 5 000 Arbejdsmaaneder, svarende til en Arbejds løn paa ca. 2,5 Mill. Kr.

Til § 3.

Medens Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes med de af de tyske Myndigheder opførte eller ombyggede *egentlige Bygninger*, formentlig bør overvejes i en særlig Kommission ogsaa med Henblik paa disse Bygningers Anvendelse inden for Børneforsorg, Særfororg, Feriekolonier, Husvildeboliger eller lignende, er det oplyst, at der over hele Landet findes et meget betydeligt Antal tyske *Træbarakker*, der kan adskilles i forskellige Elementer og flyttes fra Sted til Sted. Disse Barakker egner sig næppe til mere varig Brug, men er lette at nedtage og transportere og derfor udmærket egnede til Indkvarteringsformaal. Barakkerne bør derfor registreres, desinficeres, repareres og eventuelt nedtages som et Led i de Opgaver, der først skal løses. Under Hensyn til, at Arbejds- og Socialministeriet allerede gennem længere Tid har raadet over et meget betydeligt Antal Barakker af ganske tilsvarende Art til Anvendelse i Brunkulslejer og Tørvemoser og derved har erhvervet sig et betydeligt praktisk Kendskab til Administrationen af saadanne Barakker, har man fundet det rimeligt, at den nævnte Registrering m. v. foretages ved Arbejds- og Socialministeriets Foranstaltning.

Da muligvis flere forskellige Myndigheder vil være interesseret i at faa Raadighed over disse Barakker, har man foreslaaet, at Regeringen selv eller et af denne nedsat Udvalg efter Registreringen m. v. senere træffer nærmere Bestemmelse om Barakernes Anvendelse.

De med Registreringen m. v. forbundne Udgifter afholdes af Staten, jfr. Lovforslagets § 4.

Til § 4.

Til Stk. 1. Baade under Hensyn til Ønsket om at skabe den størst mulige Beskæftigelse til Imødegaelse af den kommende Arbejdsløshed og for at fjerne Sporene efter Tyskerne her i Landet har man ment det bedst, at Retableringsarbejderne udføres hurtigst muligt, dog saaledes at der tages alle rimelige Hensyn til de forskellige Erhvervs Krav paa Arbejdskraft.

Til Stk. 2. Ved Lov Nr. 280 af 30. Juni 1941 om Krigsforsikring af Landbrugsjord er der stiftet et gensidigt Forsikringsforbund, omfattende bl. a. enhver Ejer af en Landbrugsejendom, der er beliggende her i Landet. Ifølge Lovens § 2 omfatter Forsikringen de til de paagældende Ejendomme hørende Jorder, Afvandingsanlæg, Beplantninger og Bevoksninger, Broer og Vandingsanlæg samt Diger og andre Anlæg, for saa vidt de tjener til Beskyttelse af de nævnte Ejendomme. Uden for Forsikringen falder bl. a. Skove og Plantager. Ifølge Lovens § 3 dækker Forsikringen Skade paa forsikrede Jorder eller Anlæg, der er indtraadt eller indtræder som Følge af Krigen, herunder krigslignende Operationer, Neutralitetskrænkelser m. v., dog saaledes at den enkelte skadelidende i Almindelighed selv bærer Skaden inden for 1 pCt. af den i Lovens § 6 omhandlede Grundværdi af Ejendommen, dog højst 200 Kr.

I Henhold til de nævnte Lovbestemmelser vil der saaledes i alle Tilfælde være at yde den enkelte Lodsejer en Erstatning for den ved Anlægget af Tankgravene, Pigtraadsspærringerne m. v. paaførte Skade, og man har efter Forhandling med Repræsentanter for Krigsforsikringen af Landbrugsjorder fundet det rimeligt, at denne Erstatning indbetales til Statskassen i det Omfang, hvori Skaden afhjælpes ved Statens Retablering af Tankgravene, Pigtraadsspærringerne m. v. For Skove og Plantager er der oprettet et særligt Krigsforsikringsforbund ved Lov Nr. 356 af 1. Juli 1940.

Til Stk. 3. De ved Nedlæggelsen af de omhandlede midlertidige Anlæg indvundne Materialer bør vurderes og bortsalges bedst muligt efter Samraad med Handelsministeriet, saaledes at Statens Udgifter ved Retableringen foruden med de fra Krigsforsikringen indbetalte Erstatningssummer nedbringes med de herved indvundne Beløb. Man har ogsaa fundet det rimeligt, at Anlæg, især Telefon- og Telegrafledninger og Ledninger for elektrisk Strøm, der overgaar til Statens Myndigheder eller Selskaber, vurderes og betales, saaledes at man faar Rede paa,